Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція вôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Газеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провінціи

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 219. Недѣля 29 вересня (11 жовтня) 1891. Рôкъ I.

Стережѣть ся аґентôвъ!

Вже кôлька разôвъ вказували мы на то, що несовѣстнй аґенты, котрымъ иде головно о то, щобы легкимъ способомъ нажити добра, розпускають въ рôзныхъ сторонахъ нашого краю всѣлякй ложнй вѣсти о Америцѣ и тамошнôмъ добробытѣ, щобы тымъ способомъ заохотити нашихъ людей позбувати ся чимъ скорше послѣдного кусника землѣ и шукати щастя далеко за моремъ. Нинѣ приходить ся намъ знову до тои самои справы вертати и знову остерѣгати нашихъ людей.

Коли въ захôднôй части краю на Мазурщинѣ робота тыхъ несовѣстныхъ аґентôвъ не удавала ся, бо зъ одной стороны тамъ и нарôдъ не такъ легко дає ся намовити и не такъ легковѣрный якъ рускій селянинъ, а зъ другои стороны и власти правительственнй выслѣдивши тыхъ аґентôвъ строго ихъ покарали, то они очевидно задумали вести свое погане дѣло у вхôднôй части краю и розпочали були свою роботу насамперед въ Золочѣвщинѣ и Зборôвщинѣ а теперь перенеслись вже въ Тернопôльщину и Збаражчину. Ось и не давно тому, якъ то мы свого часу доносили, придержала львôвска поліція кôлькохъ селянъ изъ збаражского повѣта, що выбрались були въ дорогу до Бразиліи, а котрыхъ очевидно зворохобили тй несовѣстнй аґенты. Але попри тыхъ аґентôвъ, котрыхъ ремѣсломъ есть намавляти людей до выходу за море, прилучають ся теперь мабуть ще и другй елементы. Звѣстно, що зъ Россіи гонять много жидôвъ, або они таки й самй утѣкають, головно передъ войскомъ, та переходять на нашу сторону, бо имъ тутъ найблизше а маючи зъ собою трохи гроша стараютъ ся тутъ таки осѣдати. Такъ отже однй и другй, и нашй домашнй аґенты и зайшлй жиды зъ Россіи спекулюють на ґрунты нашихъ селянъ и уживають до того всѣлякихъ способôвъ, розпускають всѣлякй вѣсти, щобы лишь темныхъ и нетямущихъ селянъ спонукати продавати свою землю та выбирати ся за море. Зъ аґентôвъ мають головно намавляти селянъ до Америки тй, що ѣздять по краю и нѣбы то продають людемъ сѣчкарнѣ зъ заграничныхъ фабрикъ та косы. Кажуть, що въ Тернополи есть навѣть якась тайна аґентія, котрои властямъ не удало ся ще выслѣдити, котра має по селахъ своихъ аґентôвъ, що справляють людей до неи, а она имъ вôдтакъ купує білєты на зелѣзницѣ и кораблѣ та высылає за море. Зъ того користають и жиды, що зайшли зъ Россіи та купують ґрунты вôдъ селянъ и зъ своеи стороны пôддержують ту аґітацію. Однй и другй розпускають мѣжь селянами всѣлякй вѣсти, щобы лишь додати селянамъ охоты и вôдваги ѣхати до Америки. Такъ розпустили були они недавно вѣсть, що покôйный Архікн. Рудольфъ жиє и закладає въ Америцѣ державу та хоче тамъ поселювати Русинôвъ, бо якійсь воякъ Русинъ помôгъ ему утечи зъ вязницѣ. Въ Тернополи на збôжевôй торговици розповѣдавъ знову якійсь жидъ селянамъ, що навѣть оденъ панъ-отець зъ недалекого села выбравъ ся зъ жѣнкою и дѣтьми до Бразиліи на парохію, бо тамъ осѣло вже давнѣйше кôлька тысячѣвъ Русинôвъ. На щастє знайшовъ ся вôйтъ зъ того села, зъ котрого нѣбы то мавъ выѣхати той панъ-отець до Америки, и вôнъ заразъ сказавъ людемъ, що то все неправда, що той жидъ говорить.

Декотрй ґазеты стали доказувати, що то велика нужда селянъ въ Тернопольщинѣ и Збаражчинѣ, змушує ихъ выносити ся до Америки, та що навѣть рускй священики ихъ до того намавляють. Ну, що до нужды, то не перечимо, що она есть, але певно не така ще дуже велика, щобы люде мусѣли ажь продавати землю и покидати рôдный край. Знаємо тй стороны зъ власного досвѣду и можемо смѣло сказати, що тамъ ще не такъ зле, якъ то говорять и того певно нѣхто намъ не заперечить; що же до священикôвъ рускихъ, щобы тй намавляли селянъ, своихъ парохіянъ до выходу, то се така неправда, що й шкода о тôмъ говорити. Але послухаймо, що пише про еміґрацію рускихъ селянъ до Америки, п. Мечиславъ Кононацкій изъ Збаражчины до Przegląd-у.

До еміґрации селянъ — каже п. Кононацкій — изъ збаражского повѣта, не намавляють рускй священики, анѣ не змушує до того нужда. Противно, священики вôдраджували селянамъ тои выправы за море. Нужды такои, щобы перла селянъ покидати вôтчину, зовсѣмъ нема, бо кождый зъ тыхъ селянъ крôмъ того, що збувъ ся хаты и ґрунту, продавъ ще и спору скôлькôсть збожа, худобы и теплѣйшои

5

Въ зимовый вечѣръ.

новеля

ЕЛИЗЫ ОЖЕШКОВОИ.

(Дальше.)

Боднарь говоривъ щось до жѣнки, що брала зпôдъ стѣны коловоротъ а Оленка смѣяла ся голосно зô сварки Ивася и бабусѣ. Лишь однй тамъ уста мовчали и помалу тягнули дымъ зъ короткого цибуха, та одна пара очей изза прозрачного дыму, зпôдъ сивыхъ навислыхъ бровъ безнастанно, быстро дивила ся на гостя, що стоявъ передъ комином.

Наразъ середъ гамору розлягъ ся грôмкій, певный себе голосъ Олексы. Бокомъ припертый до стола, широко розложивъ ся вôнъ на стôльци и пôдносячи мовъ бы мимоволѣ, але все гордо голову въ гору, обôзвавъ ся до гостя:

— А про Бонка не чували вы тамъ чого, по свѣтѣ ходячи, га?

Всѣ замовкли, цѣкавй на вôдповѣдь, але й гôсть майже доброи пôвъ мінуты мовчавъ. Потôмъ спокôйно вôдповѣвъ:

— Чому не чувавъ? чувавъ. Цѣлый свѣтъ теперъ лише про него говорить.

— А говорять, не дай Боже нѣкому, що бы такъ про кого люде говорили! — скликнувъ молодый хлопъ. — А якъ думаєте: зловлять его чи не зловлять?

— Може зловлять, може не зловлять — вôдповѣвъ флеґматично гôсть.

— Добре було бы, щобы его зловили, а то писаръ казавъ, що якъ бы борони Боже не зловили, усѣмъ бѣда буде... розбоѣ, каже, будуть, грабѣжь буде, се й те, каже, буде... Що то, шибеникъ такій, якъ на свободѣ зôстане, чи мало ще лиха людямъ накоить...

— Чортъ его зловить, коли вôнъ такій мудрый, — скрикнувъ боднарь, котрого друга чарка горѣвки трохи розхмарила, — два разы втѣкавъ... то й теперь потрафить утечи...

— Вже то менѣ найбôльше цѣкаво, якъ вôнъ мôгъ тогди десять лѣтъ тому, зъ тюрмы втечи. Вже не разъ и не два разы въ мѣстѣ бувъ и тюрму видѣвъ я... Муры такй, Исусе! солдаты зô *штиками* всюды... птахомъ треба бути, не чоловѣкомъ, щобы вылетѣти звôдтамъ... А вôнъ вылетѣвъ... *Кабъ* его... отъ мудрый! Стѣну зубами перегризъ, чи що?

— Ей нѣ. — коротко вымовивъ гôсть.

— А якъ же? Бо щобы и крату зелѣзну розпилувавъ, то бы вôкномъ не мôгъ выскочити... такимъ высокимъ вôкномъ... Якъ бы на камѣнє зъ третого поверха бухнувъ, то бы ему вôдразу душа зъ тѣла утекла.

Теперь, стоячій передъ комином чоловѣкъ, зъ руками все ще заложеными на плечѣ, зачавъ свобôдно хитати ся въ обѣ стороны, злегка переступаючи зъ ноги на ногу. Въ тыхъ рухахъ було щось, що пригадувало мѣского панича. Зъ горы дивився на молодого хлопа, що до него промавлявъ.

— Вôнъ не выскакувавъ вôкномъ, але вылетѣвъ... зъ кпинами промовивъ и усмѣхнувъ ся.

— Хиба на тыхъ крылахъ, що ему чортъ припнявъ, — обрушивъ ся боднарь.

— Не на крылахъ вôнъ вылетѣвъ.

— То може на лопатѣ, якъ вѣдьма... — зажартувавъ Олекса.

Жѣнки и недорослый Ивась завторували его смѣхови.

— На парасоли, — сказавъ гôсть.

Всѣ замовкли. Вôнъ хитавъ ся передъ комином ще свобôднѣйше и по всѣхъ присутныхъ зъ горы очима водивъ. Може такъ уличнй фанфароны чваняють ся передъ зôбраною въ шинку публикою высшимъ степенемъ свого образованя и знаня свѣтовыхъ справъ.

— Дурниця, — сказавъ — хто не знає, тому здає ся чудомъ, а хто знає, дурницею!

одежи, кажучи, що „въ Бразиліи кожуховъ не потреба“, що въ тôмъ раю, представленôмъ имъ свѣтло якимись аґентами або нашими дрôбными торговельниками — „вѣчне лѣто, що тамъ даютъ кождому 8 морґôвъ знаменитои землѣ разомъ зъ инвентаремъ и всѣми приладами господарскими, бо тамъ панує оденъ зъ членôвъ австрійскои династіи и що Бразилія належить до австрійскои монархіи и не єсть зовсѣмъ такъ далеко, якъ то паны и священики страшать“. На доказъ того, що въ збаражскôмъ повѣтѣ нема ще такъ великои нужды, наводить п. Конопацкій той фактъ, що тî люде, котрыхъ завернула львôвска полиція и приставила на мѣсце, мимо того, що змарнували жниво, що попродали все за пôвъ дармо, все ще таки маютъ на стôлько, що можуть яко тако выжити.

Отъ такого то лиха роблять несовѣстнî аґенты, а темнî люде, що не стережуть ся ихъ та слухаютъ ихъ рады, пхаютъ самî себе въ бѣду и нужду. И щожъ зроблять теперь тî, що продали свои ґрунты а не дôстались до Америки? Чи дôстануть назадъ свôй ґрунтъ? А хочь бы були и поѣхали до Америки — були бы зъ вôдтамъ вертали въ такôй самôй нуждѣ, якъ тî польскî селяне, що не давно сотками ѣхали черезъ Вѣдень и на котрыхъ Поляки мусѣли складки робити, абы ихъ вôдослати въ ихъ роднинî стороны. Мы вже кôлька разôвъ вказували на то, въ якъ великôй нуждѣ жиютъ нашî люде, що выѣхали до Америки и якъ тяжко мусять тамъ працювати. Коли може одному або другому пощастити ся, то ще зъ того не выходить, щобы вже всѣмъ было тамъ добре. Тому ще разъ кажемо: Стережѣть ся несовѣстныхъ аґентôвъ! Неслухайте тыхъ жидôвъ, що хотять засѣсти на вашихъ ґрунтахъ и най васъ не кортить покидати живе а шукати мертвого!

Парнель.

Минувшои середы померъ въ Анґліи оденъ изъ найвиднѣйшихъ політиковъ въ Анґліи, котрого слава сягала далеко поза его рôдный край и котрый звѣстный бувъ цѣлому свѣтови пôдъ назвою „некоронованого короля Ирляндіи“. Бувъ то Чарль Стюардъ Парнель, котрый за цѣль свого житя поставивъ бувъ собѣ выбороти независимôсть своеи вôтчины Ирляндіи.

Ажь до початку нашого столѣтя мала Ирляндія свôй окремый парляментъ, але що Ирляндцѣ, котрыхъ земля єсть майже выключно въ рукахъ анґлійскихъ маґнатôвъ-льордôвъ и они еи пускаютъ лишь въ аренду Ирляндцямъ, хотѣли выбороти собѣ свободу и для того въ рокахъ 1796 до 1798 стали бунтувати ся, постановило було правительство анґлійске сполучити парляментъ ирляндскій въ Деблинѣ зъ Лондоньскимъ. Се удало ся за помочею пôдкупства и вôдъ 1801 року була вже Ирляндія сполучена зъ Анґліею. Ирляндцѣ дôстали лишь право выбирати до анґлійского парляменту 100 послôвъ а крôмъ того мали що въ палатѣ панôвъ 28 членôвъ свѣтскихъ и 4 духовныхъ. Але що католикамъ ирляндскимъ не дано свободы то утворилась була партія „вôдклику“ (the repeal), котра вела борбу противъ Анґліи. По голодѣ въ 1847 р. вытворилась въ Ирляндіи нова партія революційна а зъ неи вôдтакъ настала молодо-ирляндска партія и такъ званî Феніяне, котрî силою хотѣли вôдорвати Ирляндію вôдъ Анґліи. Що пôзнѣйше около 1869 р. вытворилась ще инша партія „гемрулеры“ (Home Rule), котра законною дорогою хотѣла выбороти свободу для Ирляндіи и на чолѣ сеи партіи ставувъ пôзнѣйше Парнель и дѣйстно выборовъ немало доброго для свого краю.

Парнель родивъ ся въ 1846 р. въ Арондале въ ирляндскôмъ ґрафствѣ Вікльовъ. Родичѣ его були Анґлійцями-протестантами и властителями бôльшои посѣлости. По укôнченю школъ въ Кембріджъ, перенявъ Парнель управу батькôвскихъ добръ. Въ р. 1874 ставъ вôнъ шерифомъ ґрафства, а въ рôкъ опôсля выславъ его округъ Мітъ до низшои палаты, де вôнъ прилучивъ ся заразъ до гомрулерôвъ та хочь Анґліецъ зъ роду ставъ однымъ зъ найзавзятѣйшихъ противникôвъ анґлійского володѣня въ Ирляндіи. Холодне выховане и сила волѣ, а при тôмъ ораторска вдача поставили вскорѣ Парнеля на чолѣ невеликои громадки ирляндскихъ послôвъ, котрî въ своѣй програмѣ умѣстили на першôмъ мѣсци обструкційну опозицію. Парнель хопивъ за квестію ирляндску зъ найдрастичнѣйшои стороны, именно порушивъ питане аґрарне, поставивши въ 1877 р. проектъ закона, котрымъ мало улекшитись Ирляндцямъ закупно землѣ зъ ирляндскихъ удержавненыхъ добръ церковныхъ. Бiль перепавъ, але популярнôсть Парнеля змогла ся — бо Парнель заповѣвъ вôдъ теперь політику систематичного опору противъ всякихъ зарядженъ анґлійского правительства. Въ два роки опôсля бувъ въ Ирляндіи неурожай и наставъ голодъ, а се выкориставъ Парнель до основаня національнои ліґи ирляндскои, котрои головною задачею була справа реформы вôдносинъ мѣжь властителями землѣ а арендаторами. Въ роцѣ 1880 выбравъ ся Парнель до пôвнôчнои Америки, щобы тамошныхъ Ирляндцѣвъ приєднати для справы ліґи; подорожь удала ся, бо американьскî Ирляндцѣ запоручили для ліґи всяку грошеву помôчь. Въ маю сего року при выборахъ до парляменту Парнеля выбрали ажь три округи выборчî. Парнель принявъ мандатъ зъ мѣста Корку и бувъ заступникомъ того округу ажь до сеи поры. Зъ тыхъ выборôвъ вышло до парляменту 68 послôвъ ирляндскихъ и Парнель ставъ ихъ проводиремъ. Въ довѣрю въ свои силы, скоро лишь ставувъ въ палатѣ вестмінстерскôй, поставивъ Парнель свôй звѣстный ирляндскій бiль краєвый. Правительство Ґледстона найшлось въ великôмъ клопотѣ супротивъ такъ остро поставленои квестіи ирляндскои и се лібералъне правительство поставило зô своеи стороны бiль для охороны ирляндскихъ арендаторôвъ. Бiль вôдкинено а по замкненю сесіи парляментарнои зачавъ Парнель на чолѣ ліґи таку аґітацію въ Ирляндіи, що правительство анґлійске обжаловало его о здраду державну. Ирляндскій судъ присяжныхъ увôльнивъ Парнеля вôдъ вины, а въ краю стала такъ напружена ситуація, що правительство мусѣло внести бiль, котрымъ заведено въ Ирляндіи мовь бы станъ облоги. Ліґа не далась тыми средствами правительства зломити, Парнель завôзвавъ Ирляндцѣвъ, щобы перестали платити чиншь за аренду—и Ґледстонъ не знавъ иншои порады, якъ замкнути Парнеля до вязниці. Вôдъ жовтня 1881 до мая 1882 пересидѣвъ Парнель у вязници, а выпущеный на волю, зачавъ вести умѣреннѣйшу політику.

Въ сѣй порѣ ставувъ бувъ Парнель на высотѣ своеи славы. Ирляндцѣ зъ вдячности зложили для него 40.000 фунтôвъ штерлінґôвъ (400.000 зр.), а при выборахъ 1885 переперли они до парляменту 85 своихъ послôвъ, котрî и прибрали назву „парнеліты“. Вôдъ теперь зачало значѣнє Парнеля упадати. Въ самôй партіи поробились роздоры. Парнелеви роблено закиды, що вôнъ стоявъ въ звязы зъ убійниками політичными, и вôнъ мусѣвъ ажь вытичити процесъ ґазетѣ Times, щобы оправдатись. Але ажь процесъ розводовый капітана О'Шава противъ своеи жѣнки, котру Парнель звѣвъ добивъ его. Мало що не всѣ вôдступили вôдъ него, але вôнъ таки не хотѣвъ уступити зъ житя політичного, ажь нагла смерть зробила єму конець.

Переглядъ політичный.

Коло польске, сполучена лѣвиця нѣмецка и клюбъ консервативный радили вчера надъ

Отъ якъ вôнъ зробивъ, той Бонкъ, коли зъ тюрмы втѣкавъ... — Взявъ свою палицю, котру передже биля себе въ коминѣ бувъ оперъ и вôдповѣдно нею махаючи, оповѣдавъ.

— Взявъ парасоль, такій великій парасоль, розпнявъ его, въ дôлъ ось такъ обернувъ и разомъ зъ парасолемъ отъ такъ гопъ черезъ вôкно... Якъ бы безъ парасоля, то бы злетѣвъ стрôмголовъ и вязы бы собѣ скрутивъ... але парасоль спускавъ ся въ дôлъ помалу, помаленьки, бо вѣтеръ не давъ єму скоро злетѣти, ажь спустивъ ся до самои землѣ... А Бонкъ лише упавъ на камѣнє и носомъ о землю ударивъ... Зъ носа кровъ потекла и кости страшно заболѣли, але що то! ноги взявъ на плечѣ и гайда въ свѣтъ! Три лѣта потôмъ его шукали. Парасоль пôдъ тюрмою заразъ найшли, а его три лѣта дармо шукали... ха-ха-ха-ха!

При тôмъ оповѣданю цѣле его довге, костисте лице заяснѣло великою, майже дитинною веселостью. Выглядавъ, якъ недорослый хлопчина, котрый на перекôръ комусь оповѣдає про свою сваволю.

Притомнî здивовано пôднесли лица и поотвирали уста. Середъ загального мовчаня грубый и суворый голосъ вымовивъ изъ-за клубôвъ дыму:

— А вы звôдки знаете, якъ то було?

— *Гето-жь* правда? звôдки вы знаете?— повторило кôлька голосôвъ.

Въ завзятыхъ тыхъ пытаняхъ вôнъ мовь бы почувъ возване, котрому не бувъ радъ, тому пôднѣсъ зухвало голову и зпôдъ бровъ, котрî грôзно збѣгли ся, блыскучими очима повѣвъ довкола.

— А знаю! и що зъ того, що знаю? Розумный говорить, дурному дивно!... Ааа! поотвирали губы... звôдки знаю? Або люде языкôвъ не маютъ и не оповѣдаютъ?... Оповѣдали, а я слухавъ... Тьфу!

Сплюнувъ и наразъ занепокоивъ ся, мутнымъ поглядомъ кинувъ довкола, глянувъ на свою палицю и руки затеръ. Олекса гордо дививъ ся єму въ лице.

— Щось вы, пане, — зачавъ — дуже богато знаєте про сего Бонка. Може вы коли его й видѣли?

Вôнъ здвигнувъ байдужно рамєнами.

— А де я его мôгъ видѣти? Я не видѣвъ. Зъ Прусъ иду... бôльше якъ двайцять лѣтъ у тыхъ сторонахъ не бувавъ.

— То шкода, бо якъ бы вы его були видѣли, то бы намъ сказали, якъ вôнъ выглядає.... Лекше було бы зловити.... Ой, зловивъ бы я его, зловивъ зъ великою охотою и закимъ бы полиція довѣдала ся про него, самъ бы я єму кусень шкôры здеръ зъ плечей.

— Фі-фі, такій молодый, а вже бы людямъ шкôру зъ плечей здиравъ! — усмѣхнувъ ся гость.

— Але-жь вôнъ розбôйникъ! — зрываючи ся зъ лавки, крикнувъ молодый и сердитый хлопъ — самъ писарь нинѣ казавъ: крамы розбивавъ, каже, грошѣ *звалшувавъ*, а що найгôрше, каже: троє людей зô своими спôльниками забивъ.... чи такого звѣра жалувати? Ой-ой, и якъ бы я зô шкôры лупивъ! Най другихъ не забивае....

— Тихо! Олексо! Не кричи такъ! — успокоювала мужа жѣнка, тягнучи его за полу розôпнятого кожуха. Боднарь замахнувъ рукою зъ гиблемъ у воздусѣ.

— *Кабъ* єму такъ добра на свѣтѣ не було, якъ вôнъ невинныхъ людей погубивъ!...

— Ой — йойкнула Ганнуся — ще й теперь може зачне розбивати....

— Певно зачне — обôзвала ся бабуся.— Що й казати? Такій розбôйникъ выкупаный у людскôй крови.

— *Кабъ єму косцѣ покрущѣло.... Кабъ его паралюшь нарушивъ!*

— Чи зачне, чи не зачне, — понуро обôзвавъ ся боднарь — а ловити его треба, бо ще шайку собѣ доберe и конѣ буде красти.

— Не дочекае! — скликнувъ Олекса — буде вôнъ конѣ красти, якъ катъ єму двѣста рôзокъ въ плечѣ всуне....

предложенемъ Президіи Палаты, що до скороченя буджетовои дебаты. Клюбъ консервативный заявивъ, що въ засадѣ годить ся зъ тою пропозиціею

Фінансова комісія угорского парляменту приняла предложене о 5-ти мѣсячнôй провізоріи буджетовôй, котра потрѣбна длятого, що нарады надъ буджетомъ не розпôчнуть ся скорше ажь якъ около 15 сѣчня 1892 р. Принято такожь додатковый кредитъ 50.000 зр. для угорского міністерства краевои обороны.

Міністерство торговлѣ оголосило розпоряджене, въ котрôмъ мѣстять ся точни приписы о новыхъ уніформахъ урядниковъ и слугъ зелѣзниць державныхъ. Уніформы подѣлений на 8 клясъ а урядники обовязаний носити ихъ въ службовыхъ вôдносинахъ зъ публикою и мусять постарати ся о новій уніформы найдальше до двохъ лѣтъ.

Pester Lloyd доносить, що царь написавъ власноручный листъ до Є. Вел. Цѣсаря, складаючи въ нѣмъ горячими словами благожеланя Є. Величеству, зъ нагоды щасливого уникненя выпадку зелѣзничного въ Ружковѣ.

На вчерашнôмъ засѣданю кола польского ухвалено на внесене пос. Яворского и дра Смольки, що буджетъ треба брати частями пôдъ нарады, абы зъ нимъ скорше упоратись.

Зъ Петербурга доносять, що царь вертаючи зъ Копенгаґи, де має перебути два тыжднѣ, приѣде до Берлина въ гостину до цѣсаря Вильгельма. Въ добре поинформованыхъ кругахъ петербурґскихъ говорять, що царь переѣзджаючи черезъ Берлинъ мавъ заповѣсти ту свою гостину кн. Леопольдови.

Въ Москвѣ выкрыла поліція у тамошного книгаря Глазунова, цѣлу паку якихсь революційныхъ вôдозвъ, котру мавъ зложити у него якійсь его приятель. Глазуновъ каже, що не знавъ о тôмъ нѣчого, що въ тôй пацѣ суть революційни вôдозвы. Єго арештовано, але вôдтакъ пущено на волю за зложенемъ кавціи 15.000 рублѣвъ. Въ Кієвѣ знову выкрыто велику фабрику фалшивыхъ грошей, зъ котрыхъ штуки по 10, 5 и 3 рублѣ, пущено вже богато въ курсъ. Фальшôвниковъ арештовано и забрано богато пôдробленыхъ грошей, котрі суть дуже подôбни до правдивыхъ.

Зъ Бѣлграду доносять, що правительство рѣшило не приняти подання міністра просвѣты, Николича, о димісію, заявляючи, що оно зовсѣмъ солідаризує ся зъ его поглядами. Въ наслѣдокъ того потверджене выбору священика Стокича на зайчарского епископа, вôдложено на пôзнѣйше.

„Видело" подає, що король Миланъ затягнувъ въ однôмъ великôмъ банку россійскôмъ позичку на 2 міліоны франкôвъ и позволивъ заинтабулювати єи на цѣлôмъ своѣмъ рухомôмъ и нерухомôмъ майнѣ въ Сербіи. Вѣсть та выкликала въ Сербіи велике обурене и вôдзываютъ ся голосы, котрі жадають, щобы опѣкуны молодого короля запротестували противъ интабуляцiи довгу на добрахъ коронныхъ.

Зъ Брукселѣ доносять, що до майна Булянжера оголошено конкурсъ. Доси зголосили вѣрителѣ ґенерала претенсіи на суму 200.000 франкôвъ.

— Ай-ай! — запищала Ганнуся.

— А тобѣ що? — обрушивъ ся Олекса, але заразъ глянувъ на жѣнку, котра цѣлу свою дрôбну стать нахилила напередъ и ойкала такожь.

— Ой-ой-ой! а-а! ой-ой!

Стара Настуся оперла худе лице на долони и голосно зôтхала:

— Боже-жь мôй, Боже! ой Боже милосерный!

Пятнайцятилѣтній Ивась стоявъ мовь скаменѣлый, зъ вытрѣщеними очима, ажь обѣ руки до устъ приложивъ и дрожачимъ голосомъ загудѣвъ: Гу-гу-гу-гу!

— Отъ налякали ся, що розбôйника рôзками выбють! — засмѣявъ ся Олекса.

Гость не стоявъ вже въ такъ выпростованôй поставѣ, якъ перше. Коли Олекса першій разъ згадавъ про рôзки, видко було, якъ пôдъ тонкимъ сукномъ подертого сурдута зачали рушатись его лопатки и помалу пôдносили ся въ гору; а каркъ якъ бы вôдъ несподѣваного удару опавъ у низъ и борода дôткнула грудей.

(Дальше буде).

Новинки.

— **Именованя**. Міністеръ просвѣты именувавъ фахового учителя бувшои школы артистичного промыслу у Львовѣ, Володислава Клапковского дѣйстнымъ учителемъ державнои школы промысловои у Львовѣ.

— **Ц. к. краєва Рада шкôльна** на засѣданю зъ дня 5 с. м. ухвалила выдати обѣжникъ до всѣхъ окружнихъ Радъ шкôльныхъ нормуючій выпадки и часъ въ котрôмъ можна тымчасового учителя перенести зъ однои на инчу посаду. На тôмъ самôмъ засѣданю полагодила ще й отсі справы: затвердила выбôръ репрезентантôвъ стану учительского до окружныхъ радъ: Ивана Лешеґу, учителя въ Замарстинова до Рады замѣского округа у Львовѣ, Вільгельма Гавля учителя зъ Ляцка до Рады въ Добромили, и Іосифа Заборского учителя зъ Комарна до Рады въ Рудкахъ; перетворити: школы филіяльні въ Реневѣ (въ бродскôмъ) и въ Середици (въ львôвскôмъ) на етатові; етатові въ Тростяници великôмъ и Пониковици малôй (Броды) на двоклясові; школу 4-клясову мѣшану въ Бôбрцѣ на 4-кл. мужеску и зорґанізувати тамъ окрему школу 4-клясову женьску; зорґанізувати въ Хомяковцѣ (Коломыя) школу етатову; перетворити одноклясову школу въ Клепаровѣ (Львôвъ) на двоклясову.

— **Архіепископъ Чяска** оглядавъ деякі заведеня и музеи львôвскі, а мѣжь ними звидѣвъ оногди волоску церковъ, музей Ставропигіянского Института, де дръ Шараневичъ показувавъ архіепископови старинні книги, образы, престолы церковні, ризы и т. д. Достойный гость интересувавъ ся всѣмъ дуже живо. Въ товариствѣ архіепископа бувъ такожь и Впреосв. Митрополитъ дръ Сильвестеръ Сембратовичъ.

Въ львôвскôй політехницѣ вôдбуде ся въ середу дня 14 с. м. торжество отвореня нового 1891/92 року шкôльного. Розпôчне ся о год. 10 рано Богослуженємъ въ костелѣ Маріи Магдалины, а въ авли політехнічнôй буде мѣжь иншимъ вôдчитъ проф. барона Ґостковского: „Якъ скоро можна ѣздити зелѣзницями?"

— **На фондъ будовы руского театру у Львовѣ** приславъ п. Климъ Рогозиньскій, купець зъ Бучача, 54 зр., зôбраныхъ на вечерку въ Бучачи дня 29 вересня. — Зъ концерту вплынуло „дванацятки" въ Черновцяхъ, уладженого тамъ дня 17 вересня чистого доходу зъ наддатками 182 зр. 20 кр.

— **На дохôдъ Бурсы им. св. Николая въ Перемышли** прийшло зъ уладженого тамъ вечерка зъ танцями чистого доходу зъ наддатками 91 зр. 90 кр. Кромѣ того прийшло зô складокъ и жертвъ щедрыхъ добродѣѣвъ при рôзныхъ нагодахъ въ послѣдныхъ часахъ 46 зл. 16 кр., разомъ отже 138 зр. 6 кр.

— **Мыши**. Въ околицяхъ Войнилова коло Калуша появила ся велика сила мышѣ, котра робить величезні шкоды по поляхъ, выѣдаючи бульбы, кукурузу, фасолю а навѣтъ тнe конюшину. Лучає ся иногдѣ, що пôдъ бульбянымъ корчемъ замѣсцъ бульбы — кôлька мышей. Найгôрша рѣчь, що на высѣяне зерно на насѣнє нема надѣѣ, бо мышня выѣдає. О стогахъ та оборогахъ и говорити нема що: тамъ єи повно. — Якъ намъ доносять, то таке саме дѣє ся и въ околицяхъ пôдъ Львовомъ.

— **Спалена дитина.** Въ Тереблєшті знову вийшла селянка, Настуня Шлемко, зъ дому, полишаючи въ хатѣ 2 лѣтного сынка. Дитина бавлячи ся огнемъ, найшла въ нѣмъ страшну смерть, бо мати застала вже лишь звуглене тѣло.

— **Нещаслива пригода зъ нафтою**. Въ Боянахъ коло Садаґуры засвѣчувала 20-лѣтна жидôвочка, Хая Штернгель, лямпу якось такъ неуважно, що нафта въ лямпѣ занялась, выбухнула и запалила одѣжь на дѣвчинѣ. Огонь на одѣню пригасили, однакъ дѣвчина въ наслѣдокъ тяжкого попареня умерла заразъ другого дня.

— **Огнѣ.** Въ Кристинополи повставъ въ ночи зъ 6 на 7 с. м. огонь около 1-ои годины и знищивъ цѣле майно 9 господарѣвъ. Пробуджені зъ першого сну мешканцѣ ледви могли урятувати ся самі зъ житємъ. Деякі хаты були убезпечені, але дуже низько. — Въ Потуторахъ коло Бережанъ тои самои ночи повставъ огонь на подвôрю Яцка Шумы и знищивъ въ короткôмъ часѣ майна 7 господарѣвъ. Шкода выносить 5825 зр. Два господарѣ були убезпечені. Причины огню не знати. — Въ тôмъ самôмъ часѣ погорѣло село Барановка пôдъ Бережанами, однакъ близшихъ вѣстей про сей пожаръ, поки що, немаємо. — Въ Белзѣ повставъ огонь въ домѣ Василя Жарского и знищивъ всѣ господарскі будынки и дôмъ. Въ огни згорѣло сѣмъ штукъ свиней. Шкоду обчисляють на 500 зр. а зъ того нѣчо не було убезпечено. — Въ Соколôвцѣ пôдъ Ряшевомъ погорѣло дня 4 с. м. кôльканайцять неубезпеченыхъ загородъ селяньскихъ, разомъ зъ усѣма припасами. Шкода выносить около 8 тысячь зр.

— **Краковскій університетъ** мавъ въ першôмъ 1891 пôврочѣ шкôльнôмъ 1240 усѣхъ слухачѣвъ; зъ тыхъ 1112 звычайныхъ а 128 надзвычайныхъ; въ другôмъ пôврочѣ 1017 звычайныхъ а 130 надзвычайныхъ або разомъ 1147 слухачѣвъ. Докторати одержали въ сѣмъ роцѣ: 1 богословъ, 59 правникôвъ, 28 медикôвъ, и 4 фільософы. Степень маґістрôвъ фармацiи одержали 4.

Господарство, промыслъ и торговля.

— Консервованє яєць, на котре мы недавно подали кôлька способôвъ, може вôдбувати ся ще и въ той способъ, що присыпає ся свѣжі яйця верствами добре выпаленымъ и студенымъ попеломъ въ камѣнныхъ горшкахъ и переховує ся ихъ на холоднôмъ сухôмъ мѣсци. Другій способъ уживаный въ Анґліи єсть такій: на 2 фунты соли бере ся 5 літрôвъ воды, робить ся ропу и варить ся ѣи черезъ 20 мінутъ додавши ще двѣ або три ложки вапна. Коли вôдтакъ та ропа добре выстигне, складають ся свѣжі яйця до горшка и наливають ся тою ропою по верхъ и завязують ся паперомъ. Такъ переховані яйця мають ще по 6 мѣсяцяхъ зовсѣмъ свѣжій смакъ.

Торгъ збôжемъ.

10 Жовтня	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	10 25–11	9·70 10·–	9 50 10 10	10· –10 50
Жито	8·75–9·25	8·– 8 40	8 –8 50	8·25–8·70
Ячмѣнь	7.––7 50	6·––7 25	6·––7·–	6·50–8·–
Овесъ	7·00–7·50	6·80 7·–	6·70–7·–	7·00–7·40
Горохъ	6·50–9·–	6·50 8·–	6·25 9·–	6·50–9·–
Выка	–·––·–	–·––·–	–·––·–	–·––·–
Рѣпакъ	13.–13.50	13·–13.–	13·–13·25	13 –13 50
Хмель	55·–60·–	–·––·–	–·––·–	–·––·–
Конюшина чер.	42·–52 –	41·–48· –	41·–47·–	42·–52·–
Конюшина бѣла	–·––·–	–·––·–	–·––·–	–·––·–
Оковита	17·–17·70	–·––·–	–·––·–	–·––·–

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ вôдъ 18·50 до 19·50 зл.

Жито пошукує ся.

Хмель вôдъ 55·–до 60·– за 56 кильо.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 10 жовтня. Вчера оголошено выказъ доходôвъ державныхъ за першихъ 8 мѣсяцѣвъ 1891 р. Дохôдъ бувъ о 4,319.410 зр. бôльшій якъ минувшого року.

Будапештъ 10 жовтня. Вчера зробили були студенты знову такъ велику демонстрацію противъ міністра торговлѣ, що поліція ажь мусѣла 30 зъ нихъ арештувати.

Берлинъ 10 жовтня. Царь зъ родиною має выѣхати зъ Даніи дня 17 с. м.

Деблінъ 10 жовтня. Тѣло Парнеля буде выставлене публично въ сали ратушевôй.

Лісбона 10 жовтня Наспѣла тутъ зъ Ріо-Янейро вѣсть, що тамъ выбухли якісь такі непокои, що ажь войско мусѣло спокôй въ мѣстѣ робити. На улицяхъ ставлено вже барикады.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимае Контора **Льеопольда Лiтыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

АПТЕКА ПОДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ"

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручае:

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафлегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** прiятнѣйшiй ôдъ першого, бо двократно чищеный и дестильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 40 кр.

Въ Друкарни Людовôй у Львовѣ,

площадь Бернардиньска ч. 7

кождого часу набути можна руску

БИБЛIЮ

выданя Диковского въ Перемышли

зъ численными мѣдерытами,

крôмъ тому 1 (котрый цѣлкомъ вычерпаный) томъ 2, 3, 4, 5, 6 и доповняючій томъ 7. — Цѣна повысшихъ томôвъ 5 зр. 50 кр. зъ пересылкою почтовою, однако поодиноко по 1 зр. 36 кр. зъ пересылкою почтовою.

ВАЖНЕ

для Ш. господарѣвъ, будôвничихъ и инжiнiрôвъ

Найновѣйшимъ средствомъ консервуючимъ готовой дахи штахеты и взагалѣ **всякій матерiялъ деревляный** — есть

очищеный ОЛѢЙ нафтовый,

бо посѣдае ту добру прикмету, що дуже легко всякае въ сухій матерiялъ деревляный, а затыкаючи цѣлкомъ его **поры**, охоронюе вôдъ шкôдливыхъ дѣлань повѣтря, а найбôльше хоронить вôдъ вогкости, не допускае щобы дерево пукало, кривило ся и трунѣшѣло.

Проте зъ найлѣпшимъ успѣхомъ належить уживати **Олѣю** нафтового тамъ, де матерiялъ деревляный всегда есть выставленый на дѣлане повѣтря и вогкости, через що дуже легко пôдлягае знпсутю.

Таке до запусканя або покостованя всякого деревляного матерiялу надае ся Олѣй нафтовый *зъ лѣпшимъ успѣхомъ, чѣмъ дорогій покостъ льняный, бо посѣдае ту важну прикмету, що есть выдатнѣйшимъ а безъ порôвнаня, бо теперь бôльше якъ о 38 кр. на кiльограмѣ дешевшій вôдъ льняного покосту.*

А коли очищеный олѣй нафтовый **краски натуральнои слоѣвъ дерева не змѣняе,** *проте замѣсть* **дорогого покосту** *до першого грунтованя пôдъ кожду краску олѣйну, зъ вымкомъ бѣлои, для своеи дешевости зъ значною користiю и* **найлѣпшимъ скуткомъ може уживати ся.** Оденъ кiльограмъ очищеного олѣю нафтового коштуе 12 кр.

При бôльшôмъ замовленю въ бочкахъ мѣстячихъ **150** кiльограмôвъ опускаю на кiльограмѣ 2 кр.

На провiнцiю высылаю за переказомъ замовленый олѣй до всякихъ стацій зелѣзно дорожныхъ.

Петро Мiончиньскій,

властитель рафинерiи нафтовои у Львовѣ, Сикстуска 47.

COGNAC

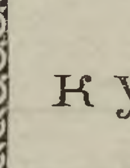
курацiйный

правдивый французкій

перворядиои фирмы Ришеръ по цѣнѣ 3.50 до 7 зр. за фляшку — высылае за послѣплатою

Льеопольдъ Лѣтыньскій,

Львôвъ, ул. Валова 14.

ЛЕВЪ ЯНИКОВСКIЙ

ГОДИННИКАРЬ

у **Львовѣ, улиця Театральна число 16**

поручае свôй богатый складъ

зегарковъ золотыхъ, срѣбныхъ, зъ перворядныхъ фабрикъ женевскихъ и французкихъ, тоже цѣпочки золоті и срѣбні, удержуе на складѣ великій выбôръ зегарôвъ стѣнныхъ, столовыхъ и пендулевыхъ, будиковъ всякого рода по цѣнахъ **найдешевшихъ.**

Принимае ся направу всякого рода зегарôвъ, граючихъ зегаркôвъ, токожь всякй направы зегарôвъ и годинникôвъ *старинныхъ* и одновленье тыхъ-же.

Змѣна льокалю.

Зъ днемъ 1 вересня с. р. перенесеною зôстала

РОБÔТНЯ КРАВЕЦКА

Кирила Думина

зъ улици Хорущины ч. 9,

на ул. Коперника ч. 7

въ котрôй по довгôй практицѣ такъ въ краю якъ и за границею, выконують ся всякй роботы въ складъ тои входячй, а именно: Суконъ **мужескй, войсковй и дамскй,** а то: пальта, пальтотики, футра итд.

Дякуючи Впов. П. Т. Публицѣ за дотеперѣшнй взгляды прошу о тіиже и надальше.

На провинцiю высылаю сукнѣ на умовленый часъ.

Зъ поважанємъ

Кирило Думинъ,

ул. Коперника 7.

Въ мѣйскôмъ бюрѣ,

(готель Жоржа), выдае ся

карты объѣздни,

котрй приносять знижку 25—30% за звычайными бiлетами.

Тоже выдае ся **звычайнй карты** подорожнй на лiнiю Кароля-Людвика по оригiнальнôй цѣнѣ.

Мѣйске бюро Кароля-Людвика Зелѣзниця.

Іосифъ І. Ляйнкауфъ.

Яковъ Федеръ

бувшій секундарiюшь общого шпиталя у Львовѣ, осѣвъ въ **Устю зеленôмъ.**

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средство диететичне, выраблѣе фабрыка выробôвъ гигiенично - диететичныхъ **Льеопольда Лiтыньского** у Львовѣ и высылае щоденно свѣжій, на провинцiю въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опаковане.

Кефиръ есть найлѣпшимъ зъ истнуючыхъ средствъ ôдживчихъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: **Фабрика Льеопольда Лiтыньского,** Пекарска 21, або контора Л. Лiтыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

Всякого рода

ВИНА

ЛѢЧНИЧŶ

дôстати можна кождого часу въ конторѣ

Льеопольда Лiтыньского

у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

Встяжки и аксамiтки.

Перфумы и мыла. | Парасолѣ и кальоши. (?)

ГАФТЫ И ПРИБОРЫ ДО ГАФТÔВЪ

Потребы до кравецтва

ПАРАСОЛѢ

и Кальоши россійскй

поручае найдешевше

НИКОЛАЙ ЛЮДВИКЪ

у Львовѣ, улиця Галицка ч. 14.

Горсеты французкй.

Квизды: „Плынъ гôстцевый"

домове средство усмиряюче боль.

Цѣна фляшки 1 злр. а. в.

Квизды *Кроплѣ зубнй „Альвеолярь".* 1 фляшочка 50 кр.

Квизды *„Плынъ на волося".* 1 фляшочка 50 кр.

Квизды *Пляcтеръ на ôдгнетки.* 1 коробочка по 35, 70 кр.

Квизды *Плынъ на ôдгнетки и бородавки.* 1 фляшочка 35 к.

Квизды *„Franzbrantwein."* — 1 фляшка 85 кр.

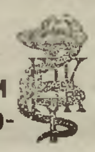
Квизды *Сокъ деревъ шпилькowыхъ.* 1 фляшочка 35 кр.

Квизды *„Вода до полоканя губъ „Альвеолярь".* 1 фляшочка 40 кр.

Квизды *Зубна паста „Альвеолярь".* 1 порцелянова пушка 70 кр.

Квизды *Цыбулева помада* — 1 пушка 80 кр.

Правдивй лишь зъ сею охоронною маркою можна дôстати въ всякихъ аптикахъ Австро-Угоръ.

Щоденна высылка почтою сповняе ся через головный складъ

Kreisapotheke Korneuburg bei Wien

des FRANZ JOH. KWIZDA.

Жолудокъ есть господаремъ человѣческого органiзму,

вôдъ него починають ся всякй болѣзни, вôдъ него залежить потрѣбне ôдживлене органiзму и силы человѣка.

„Регуляторъ"

есть то порошокъ, котрого коробка вразъ зъ описомъ способу заживаня коштуе 35 кр. На провинцiю высылае ся найменьше три коробки, потреба прото надôслати переказомъ 1 зр. 20 кр. (за три коробки порошку — зъ опакованємъ) — або 1 зр. 40 кр. тогды и почта буде оплаченою.

Регуляторъ закасувавъ Морiзона и всякй подôбнй средства.

На доказъ читайте подяки вôдъ осôбъ котрымъ здорове привернувъ.

Нервотонъ.

Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, исхiасъ и паралижахъ.

Цѣна фляшки: 40 кр.

Груднй зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

Спроваджувати можна лише вôдъ:

Бронислава Виткевича,

аптикаря у Львовѣ, ул. Жовкôвска *(коло рампы).*

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.